

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างกฎกระทรวงกำหนดจำนวนการจ้างงาน
หรือรายได้ของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม
พ.ศ. ....

หลักการ

กำหนดจำนวนการจ้างงาน และจำนวนรายได้ของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

เหตุผล

โดยที่มาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม พ.ศ. ๒๕๔๓ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๑ กำหนดเพิ่มเติมให้ใช้รายได้เป็นหลักเกณฑ์ที่นำมากำหนดลักษณะของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมด้วย นอกจากนั้นเพื่อประโยชน์ในการส่งเสริมวิสาหกิจรายย่อยซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของวิสาหกิจขนาดย่อม จึงกำหนดลักษณะของวิสาหกิจรายย่อยให้ชัดเจนขึ้น ประกอบกับปัจจุบันสถานการณ์ทางเศรษฐกิจของโลกรวมทั้งโครงสร้างทางธุรกิจของกิจการมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ทั้งด้านปัจจัยการผลิตและเทคโนโลยีนวัตกรรม จึงต้องกำหนดหลักเกณฑ์ของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ให้เหมาะสมและสอดคล้องกับสถานการณ์ดังกล่าวข้างต้น

ร่าง
กฎกระทรวง
กำหนดจำนวนการจ้างงาน หรือรายได้
ของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม
พ.ศ. ....

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔ และมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม พ.ศ. ๒๕๔๓ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๑ และประกาศคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ฉบับที่ ๙๙/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๒๑ กรกฎาคม ๒๕๕๗ นายกรัฐมนตรีออกกฎกระทรวงไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ วิสาหกิจขนาดย่อม ได้แก่ กิจการที่มีลักษณะดังต่อไปนี้

(๑) กิจการผลิตสินค้า ที่มีจำนวนการจ้างงานไม่เกินห้าสิบคน หรือมีรายได้ต่อปีไม่เกินหนึ่งร้อยล้านบาท

(๒) กิจการให้บริการ และการค้า ที่มีจำนวนการจ้างงานไม่เกินสามสิบคนหรือมีรายได้ต่อปีไม่เกินห้าสิบล้านบาท

ทั้งนี้ ให้วิสาหกิจขนาดย่อม หมายถึง วิสาหกิจรายย่อยด้วย ซึ่งวิสาหกิจรายย่อยเป็นกิจการผลิตสินค้า กิจการให้บริการ หรือกิจการค้า ที่มีจำนวนการจ้างงานไม่เกินห้าคน หรือรายได้ต่อปีไม่เกินหนึ่งล้านแปดแสนบาท

ข้อ ๒ วิสาหกิจขนาดกลาง ได้แก่ กิจการที่มีลักษณะดังต่อไปนี้

(๑) กิจการผลิตสินค้า ที่มีจำนวนการจ้างงานเกินกว่าห้าสิบคนแต่ไม่เกินสองร้อยคน หรือมีรายได้ต่อปีเกินกว่าหนึ่งร้อยล้านบาทแต่ไม่เกินห้าร้อยล้านบาท

(๒) กิจการให้บริการ และการค้า ที่มีจำนวนการจ้างงานเกินกว่าสามสิบคนแต่ไม่เกินหนึ่งร้อยคน หรือมีรายได้ต่อปีเกินกว่าห้าสิบล้านบาทแต่ไม่เกินสามร้อยล้านบาท

ข้อ ๓ ในกรณีที่จำนวนการจ้างงานเข้าลักษณะของวิสาหกิจขนาดหนึ่ง แต่จำนวนรายได้เข้าลักษณะของวิสาหกิจอีกขนาดหนึ่ง ให้ถือจำนวนการจ้างงานหรือรายได้ที่มากกว่าเป็นเกณฑ์ในการพิจารณา

ข้อ ๔ จำนวนการจ้างงาน หรือรายได้ ตามข้อ ๑ และข้อ ๒ ให้พิจารณาจากหลักเกณฑ์ ดังต่อไปนี้

(๑) จำนวนการจ้างงาน ให้พิจารณาจากหลักฐานแสดงจำนวนการจ้างงานที่ได้จัดทำขึ้นตามที่กฎหมายกำหนด

(๒) รายได้ให้พิจารณาจากรายได้รวมที่ระบุไว้ในงบการเงินปีล่าสุดที่นำส่งต่อทางราชการหรือที่มีเอกสารบัญชีแสดงรายได้

ให้ไว้ ณ วันที่

พ.ศ.

นายกรัฐมนตรี